

Nr. 102 af 29. April 1913 — og skal yde den efter Kapitelstakst for 1914, faar afkortet $\frac{7}{25}$ af Ydelsen for det nævnte Aar. Det er det sidste Aar, de skal svare denne Afgift efter Kapitelstaksten. Der har Flertallet altsaa foreslaaet, at Staten skal betale de $\frac{7}{25}$ af denne Udgift. Mindretallet har ikke opstillet nogen særlig Paragraf om dette Forhold, men de, der skal svare denne Afgift, opnaar dog det samme eller noget lignende. Naar Kapitelstaksten nemlig sættes til et Gennemsnit af 4 Aar, og de kun skal betale for et Aar, vil de altsaa opnaa en lignende Nedsættelse.

Flertallets Forslags § 4, som man godt kan kalde Hovedparagraffen, eftersom det er den, der rammer de fleste, indskrænker betydeligt det, der var vedtaget her i Folketinget. Efter den skal Yderne betale $\frac{13}{25}$ som sædvanlig, medens de faar Udsættelse med $\frac{7}{25}$ indtil den 15. November 1915. Men det hedder saa: „Det Beløb, for hvilket der gives Henstand, forrentes fra Forfaldsdagen at regne med 4 pCt. pro anno“. Det forekommer mig, at denne Paragraf, som er Hovedparagraffen, yder for lidt, at det i alt Fald ikke er en Haandsrækning til disse Folk, der skal svare denne Afgift i Aar. Der er endog dem, der mener, at det er værre end intet. Og naar det viser sig, at der skal svares en Rente af 4 pCt. af de $\frac{7}{25}$, for hvilke der gives Henstand, tror jeg, at ærede Medlemmer vil forstaa, at denne Paragraf ikke har nogen stor Betydning.

Mindretallet er i Fællesudvalget fremkommet med forskellige Ændringer. Der blev rettet Kritik mod Lovforslaget, som det oprindeligt blev fremsat, og denne Kritik gik navnlig ud paa, at Lovforslaget var kommet for sent, at dets Retsgrundlag ikke var solidt nok, og at det vilde ramme de fattige Præsteenker særlig haardt. Vi har fra vor Side i Fællesudvalget vist os imødekommende og villet raade Bod paa disse Anker, hvilket vi har vist ved de Ændringsforslag, vi har stillet. Der er først Anken over, at Lovforslaget er kommet for sent. Nu skal det indrømmes, at Lovforslaget ganske vist ikke blev forelagt paa noget tidligt Tidspunkt, men hvis der havde været god Villie til at fremme det, vilde det have været muligt at gøre det. Vi har her i Tinget vist, at vi meget hurtigt har kunnet vedtage midlertidige Love, som skulde raade Bod paa de værste Ulemper af Krigssituationen. Den Anke forekommer mig derfor ikke at være berettiget. Naar det dernæst er blevet udtalt, at Lovforslagets Retsgrundlag

var for svagt, maa jeg endnu en Gang minde om, at ved anden Behandling her, hvor ganske vist Lovforslaget blev ændret betydeligt, blev det udtalt, at de Tvivl, man i saa Henseende havde haft, havde man nu frafaldet. Og det har ogsaa været udtalt — i alt Fald har det staaet i en Del af Landets Blade —, at saafremt Lovforslaget var fremkommet rettidigt, vilde man fra den Side have medvirket til en Nedsættelse af Kapitelstaksterne, men at man ikke mente nu at kunne gaa med dertil, fordi Bestemmelsen derom ikke maatte kunne faa tilbagevirkende Kraft. Den Indstilling, som Mindretallet gør, mener jeg løser dette Spørgsmaal, eftersom den gaar ud paa, at Staten modtager $\frac{7}{25}$ fra alle Nydere efter Kapiteltaksten i Aar og saa betaler $\frac{7}{25}$ tilbage til Yderne. Jeg tror ikke, at mange er i Tvivl om, at Staten har Lov til at gøre dette, at det er fuldt ud lovligt at lægge en saadan Skat paa dem, der særlig begunstiges af Krigssituationen og som Følge af denne faar saa stor ekstra Fortjeneste. Derved vilde vi altsaa være ude over dette Spørgsmaal.

Dernæst har man meget stærkt fremdraget Hensynet til de fattige Præsteenker. Jeg synes nu ikke, at det er berettiget i den Grad, som det er sket, at fremdrage dette Hensyn, idet det er sikkert, at der findes mange andre fattige Enker omkring i Landet, der vil have meget ondt ved at betale de Ydelser, her er Tale om. Men efter det Forslag, som et Mindretal i Fællesudvalget havde stillet, vilde alle, hvis Indtægt var under 1,500 Kr., være fritagne for at indbetale de $\frac{7}{25}$ i Statskassen, og de vilde altsaa have faaet Lov til at beholde den store Fortjeneste, som Krigssituationen giver dem. Fra socialdemokratisk Side har der ogsaa været stillet Ændringsforslag, der gik ud paa at imødekomme de Anker, der var rejste. Der blev nemlig stillet Forslag om, i Lighed med Flertallets § 3, vedrørende Jordebogsafgifter, at faa en ensartet Kapitelstakst i Fremtiden.

Disse Ændringsforslag fra de to Mindretal har imidlertid ikke vundet Tilslutning hos de andre Partier indenfor Fællesudvalget, hvorfor vi fandt Anledning til at trække dem tilbage. For dog at komme til et Resultat, for dog at faa en lille Smule Udbytte af den Forhandling, der har været ført om Lovforslaget, og for dog at komme de paagældende en lille Smule til Hjælp under den nuværende vanskelige Situation er vi saa blevet enige om at foreslaa Lovforslaget ført tilbage til den Skikkelse, hvori